

Rimas Rimkus 1948–2007

Vos pradėjęs 60-uosius savo gyvenimo metus, Kauno neurochirurgijos klinikos aukščiausios kategorijos gydytojas neurochirurgas Rimas Rimkus po sunkios ligos peržengė Amžinybės slenkstį nespėjęs užbaigti daugelio pradėtų darbų ir palikdamas didžiulį netekties skausmą šeimai, artimiesiems, bičiuliams, draugams ir bendradarbiams.

Velionis gimė ir užaugo pačiame pietų Žemaitijos centre – Kvedarnoje, gausioje, religingoje darbininkų šeimoje. Dar besimokant Kvedarnos vidurinėje mokykloje, ryškėjo jo išskirtinis domėjimasis egzistenciniais klausimais, krikščioniškąja ideologija ir religine praktika. Grojant Kvedarnos bažnytiniame orkestrėlyje, skleidėsi jo muzikiniai gebėjimai. Baigdamas vidurinę mokyklą, buvo tvirtai apsisprendęs visu savo gyvenimu tarnauti žmonėms. Kadangi tapti dvasininku jam sutrukdė tuometinės santvarkos daromos dirbtinės kliūtys, jis pasirinko tuo metu prieinamesnį mediko kelią ir įstojo į KMI, o teologijos studijas kurį laiką tęsė pogrindyje. Baigęs KMI 1972 m. pasirinko vieną sunkiausių medicinos specialybių ir pradėjo dirbti Kauno klinikų Neurochirurgijos centre. Būdamas tvirtas fiziškai, sumanus, darbštus, ramaus draugiško ir paslaugaus būdo, R. Rimkus greitai pritapo prie klinikos kolektyvo, įsivainavo įsivaikė, ir susidomėjo tuo metu klinikoje diegiama funkcinė stereotaksine neurochirurgija. Čia atsiskleidė jo neeiliniai techniniai sugebėjimai, originalus, nestandartinis mąstymas. Visą likusią savo darbinę veiklą susiejęs su šia ypač sub-

tilia neurochirurgijos sritimi, jis nuolat renovavo ir tobulino stereotaksinę techniką, aktyviai dalyvavo jos priedų kūrime. R. Rimkaus sukurtų ir pagamintų specialių stereobiopsinių ir irigacinių kaniulių dėka mūsų klinikoje pavyksta išvengti pačių grėsmingiausių stereotaksinių operacijų komplikacijų – intraoperacinių pakraujavimų. Paskutinį dešimtmetį daktaras R. Rimkus buvo pagrindinis šios neurochirurgijos srities darbininkas.

Velionis visą savo gyvenimą tvirtai laikėsi nuo vaikystės šeimoje įdiegtos krikščioniškosios ideologijos ir etikos. Visi jį pažinojusieji žavėjosi pavyzdiniais uoliais atliekama religine praktika net ir nepalankiausiomis aplinkybėmis. Visuomeniškai labai prasmingas buvo jo sveikos gyvensenos ir blaivybės propagavimas ir asmeniškasis pavyzdys.

R. Rimkus buvo vienas iš nedaugelio tų, kurie stengėsi patys tobulėti ir daugiausia reikalavo iš savęs. Todėl jam buvo didelė tragedija, kai prieš pusę metų, dėl persirgto sunkaus gripo sušlubavus sveikatai, jis negalėjo pareikalauti iš savęs tiek, kiek buvo įpratęs. Tai ir nulėmė šią skaudžią atomazgą.

Graži, darni šeima neteko rūpestingo tėvo, Kauno neurochirurgijos klinika – darbštaus, sąžiningo, išradingo bendradarbio, bičiulio ir draugo, Lietuvos neurochirurgų draugija – aktyvaus ir pareigingo nario. Galime pasiguosti, kad šią skaudžią netektį bent iš dalies kompensuos gausūs, prasmingi jo atlikti darbai ir gražaus, kūrybingo gyvenimo pavyzdys.

Bendradarbiai